

SỐ 30

PHẬT NÓI KINH TÁT-BÁT-ĐA-TÔ- LY-DU-NẠI-ĐA

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Đại sư Pháp Hiền.

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại tinh xá Lô-các, giếng Viên-hầu thuộc nước Tỳ-xá-lê. Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo các Bí-sô:

–Các vị nay hãy lắng nghe cho kỹ: “Các hành là vô thường, là pháp sanh diệt, không chắc, không thật, không rốt ráo, không nên nhận lãnh, không thể ưa thích”. Các vị nên biết, phải siêng năng tinh tấn để cầu giải thoát. Nay Bí-sô, thời gian không thể dừng lâu, luôn thay đổi trong từng niệm.

Từ đây về sau, lúc kiếp sắp hết, trời không có mưa, nhân gian bị hạn hán; toàn cả đại địa, với tất cả cây cối, rừng rậm, trăm thứ lúa mạ, hoa quả đều bị khô héo, đều không thành tựu.

Này Bí-sô, hãy nên biết rằng: “Các hành là vô thường, là pháp sanh diệt, không chắc, không thật, không rốt ráo, không nên nhận lãnh, không thể ưa thích”. Các vị hãy dốc sức tinh tấn để cầu giải thoát.

Này Bí-sô, lúc kiếp sắp hoại có hai mặt trời xuất hiện thiêu đốt thế gian, sức nóng càng ngày càng tăng, toàn cõi đại địa với các thứ cây cối, rừng rậm, rễ, cành, nhánh, lá, tất cả đều bị hủy hoại chẳng còn gì cả. Nay Bí-sô, sự vô thường như vậy, không thể tồn tại lâu dài được. Hiện tại các vị phải dốc sức tinh tấn để cầu giải thoát.

Lại nữa, nay các Bí-sô, lúc kiếp sắp hoại có ba mặt trời xuất hiện thiêu đốt thế gian, sức nóng dữ dội hơn trước, toàn cõi đại địa,

www.daitangkinh.org

các sông ngòi lớn nhỏ, tất cả khe suối đều bị khô cạn không còn chút nước. Bí-sô nên biết, sự vô thường là như vậy, ai mà thoát được? Cho nên nay Ta ân cần khuyên bảo, các vị hãy mau cầu giải thoát.

Này Bí-sô, lúc kiếp sắp hoại, có bốn mặt trời xuất hiện thiêu đốt thế gian, sức nóng dữ dội hơn trước, toàn cõi đại địa không có ao nước nào là không bị nung nóng. Bốn dòng sông lớn: sông Hằng, sông Tín độ, sông Tế-đa, sông Pha-sô, tất cả đều bị khô cạn, không còn chút nước. Các Bí-sô nên biết, vô thường là như vậy, ai mà thoát khỏi? Các vị hãy tự tư duy, không còn tâm kiêu mạn, biếng nhác, để sớm cầu giải thoát.

Này Bí-sô, lúc kiếp sắp hoại, có năm mặt trời xuất hiện thiêu đốt thế gian, sức nóng dữ dội hơn trước. Nước của biển lớn trong đại địa dần dần rút xuống một trăm do-tuần, hai trăm do-tuần, ba trăm do-tuần, đến một ngàn do-tuần. Khi mặt trời đã thiêu đốt dữ dội thì cả bầu trời gieo rắc toàn sự tàn hại. Lại nữa, nước biển giảm xuống hai ngàn do-tuần, ba ngàn do-tuần, cho đến bảy ngàn do-tuần, đã giảm như vậy rồi, các nguồn nước ở nơi biển khác cũng chỉ còn bảy ngàn do-tuần.

Này Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy ngàn do-tuần dần dần lại giảm xuống còn sáu ngàn do-tuần, năm ngàn do-tuần, bốn ngàn do-tuần, cho đến còn có bảy trăm do-tuần.

Này Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy trăm do-tuần dần dần lại giảm xuống đến sáu trăm do-tuần, năm trăm do-tuần, bốn trăm do-tuần, cho đến chỉ còn có bảy do-tuần.

Này Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy do-tuần dần dần lại giảm xuống đến sáu do-tuần, năm do-tuần, bốn do-tuần, cho đến chỉ còn có bảy câu-lô-xá.

Này các Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy câu-lô-xá dần dần lại giảm xuống đến sáu câu-lô-xá, năm câu-lô-xá, bốn câu-lô-xá, cho đến chỉ còn có bảy cây đa-la.

Này các Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy cây đa-la dần dần lại giảm xuống đến sáu cây đa-la, năm cây đa-la, bốn cây đa-la, cho đến chỉ bằng bảy người đứng.

Này các Bí-sô, như vậy nước biển từ bảy người đứng dần dần lại giảm xuống sáu người đứng, năm người đứng, bốn người đứng, cho

đến chỉ còn một người đứng, rồi đến cổ người, đến hông người, đến rốn người, đến eo người, đến đầu gối, đến mắt cá người, cho đến chỉ còn một ngón chân, tức thì đại địa khô cháy. Bấy giờ thế gian chỉ có đại địa, núi sông, ngoài ra thì chẳng còn gì nữa cả.

Đức Phật dạy:

–Này Bí-sô, các hành là vô thường, sanh diệt, không đứng yên, không thật, không bền chắc. Các vị đối với chúng nên sớm cầu giải thoát.

Này Bí-sô lúc kiếp sắp hoại có sáu mặt trời xuất hiện, cả đại địa bị đốt cháy, núi đá tiêu chảy, núi chúa Tu-di bốc khói như khi nung gạch ngói có khói đen bốc lên cũng lại như vậy. Bấy giờ thế gian không thể nào quán sát được. Này Bí-sô, vô thường sanh diệt, không tồn tại như vậy. Các vị nên dốc sức tinh tấn, bỏ tâm tham ái, mau cầu giải thoát.

Này Bí-sô, lúc kiếp sắp hoại có bảy mặt trời xuất hiện, sức nóng dữ dội, bỗng nhiên lửa cháy bùng bùng như đốt mười đồng củi, trăm, ngàn, vạn đồng củi, cho đến tiểu thiên thế giới và sáu cõi trời trong Dục giới đều thành một đám lửa, thiêu đốt Dục giới rồi đến cõi Sơ thiên của trời Phạm thế, ngọn lửa cũng tự bốc cháy thiêu đốt toàn bộ những gì hiện có nơi các cung điện cao một trăm do-tuần, hoặc hai trăm do-tuần, ba trăm do-tuần, cho đến bảy ngàn do-tuần. Cung điện như vậy đều thành một đám lửa, cho đến cõi Nhị thiên. Các Phạm chúng mới sanh lên cõi này trông thấy ngọn lửa bùng bùng ở phía dưới, trong lòng hết sức kinh sợ, tìm cách tránh hỏa nạn. Khi ấy những vị trời sanh trước ở cõi Nhị thiên bảo:

–Các ông đã được duyên lành từ đời trước nên sanh đến cung điện của ta, hãy tự an tâm, chớ khiếp sợ. Lửa cháy ở cõi dưới đây không bao lâu nữa sẽ tự tắt.

Nói như vậy xong, bỗng có gió lớn nổi lên thổi tắt khói lửa, không còn tro than gì cả. Thí như có người ở trong hư không lấy dầu bơ đốt thành một ngọn đuốc, đuốc cháy hết rồi không còn khói đen và tro gì cả. Sau khi ngọn lửa diệt rồi cũng lại như vậy.

Đức Phật dạy:

–Này Bí-sô, pháp hữu vi thì sanh diệt, không trụ, là pháp điên đảo, không bền, không thật, không rốt ráo, không thể an vui. Hãy xa

lìa tham ái, sớm cầu giải thoát. Nếu không tham ái thì nhân duyên gì mà đại địa, chư Thiên bị hủy hoại không tồn tại?

Lại nữa, này Bí-sô, như kiếp quá khứ có Đức Phật ra đời hiệu là Diệu Nhân Như Lai, có vô lượng vô biên chúng Thanh văn và các Phạm thiên, chúng ngoại đạo ly dục có thần thông. Đức Diệu Nhân Như Lai vì các Thanh văn nói pháp phạm hạnh thanh tịnh, ý nghĩa rất ráo sâu xa. Lúc ấy, các Bí-sô được tất cả giới pháp viên mãn, tùy ý tu hành, hoặc thực hành pháp quán Tứ vô lượng, đoạn trừ dục nhiễm ô uế, sanh lên cõi Phạm thiên. Hoặc có người thích sanh lên cõi trời Tha hóa tự tại, hoặc thích sanh lên cõi trời Hóa lạc, thích sanh lên cõi trời Đâu-suất, thích sanh lên cõi trời Dạ-ma, thích sanh lên cõi trời Đao-lợi, thích sanh vào cõi trời Tứ thiên vương, thích sanh vào nhà Sát-đế-lợi, thích sanh vào nhà Bà-la-môn, thích sanh vào nhà Trưởng giả, Cư sĩ.

Bấy giờ Đức Như Lai Diệu Nhân suy nghĩ: “Nay Ta hãy khiến cho các chúng Thanh văn đồng hạnh nguyện, đồng thọ sanh, đồng một oai lực, nhập vào cõi thiên định thứ hai của Đức Từ Thị”. Nghĩ như vậy xong liền nhập vào cõi thiên định thứ hai của Đức Từ Thị. Khi ấy có vô lượng trăm ngàn Thanh văn, ngoại đạo... đều tu định đó và đều được sanh lên trên cõi Phạm thiên.

Đức Phật nói:

–Này Bí-sô, Đức Như Lai Diệu Nhân thời ấy thật ra chẳng phải Đức Phật nào khác mà chính là thân Ta. Các chúng sanh ấy tuy sanh ở Nhị thiên, thoát khỏi tai nạn lửa cháy ở cõi dưới, nhưng chưa lìa chủng tử tham, sân, si cho nên không thể giải thoát khỏi sanh, già, bệnh, chết.

Này Bí-sô, Như Lai là Bạc Ứng Chánh Đẳng Giác, là thầy của trời, người, đã xa lìa tham, sân, si... tất cả phiền não, đã giải thoát khỏi sanh, già, bệnh, chết, ưu bi khổ não; lại vì chúng Phạm thiên, Thanh văn... tùy theo căn cơ mà thuyết giảng pháp phạm hạnh thanh tịnh. Mọi người nghe xong hoặc có người đoạn hẳn sự phân biệt và dục cầu sanh, chứng quả A-na-hàm. Hoặc có người dứt trừ hẳn sự phân biệt và sáu phẩm cầu sanh, chứng quả Tư-đà-hàm. Hoặc có người tuy đoạn tận sự phân biệt nhưng chưa đoạn cầu sanh, chứng quả Tu-đà-hoàn, thọ quả báo nơi cõi nhân thiên, trải qua bảy lần sanh trở lại nữa mới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thành A-la-hán.

Đức Phật dạy:

–Này Bí-sô, xuất gia như vậy, phạm hạnh như vậy, quả chứng như vậy, là khỏi biên vực của khổ đau đạt được giải thoát. Nay, các vị nên quyết chí lìa bỏ tham ái, mong cầu con đường giác ngộ.

Bấy giờ Đức Thế Tôn thuyết giảng pháp này xong, các Bí-sô nghe Đức Phật thuyết, trong lòng hết sức hoan hỷ, tín thọ, phụng hành.

